

Farský list

Gréckokatolíckej Farnosti svätého archanjela Michala v Lomnom

ročník: IX.

28. september 2025

číslo: 39

365 dní s pátrom Piom

29. október:

Všetky telesné a duchovné zlá sa sprisahali, aby ma vedno trápili. Moja duša sa cíti hlboko rozrušená. Nehovorím, že by som sa chcel modliť, lebo to by bola v tejto chvíli celkom nereálna túžba, jediné, po čom túžim, je sformovať vo svojej mysli jednu jedinú myšlienku zameranú na Boha, ale aj to sa mi v mojom terajšom rozpoležení ukazuje ako nemožné. Vidím, že som vrchovato naplnený nedokonalosťou, všetka odvaha, ktorú som až doteraz pociťoval, ma celkom opustila. Vidím, že som celkom nemohúci v praktizovaní čností a v odrážaní útokov nepriateľov. Väčšmi než kedykoľvek predtým sa ma zmocňuje presvedčenie, že som celkom bezcenný. Útočí na mňa hlboký smútok a hlavou mi víria trýznivé myšlienky, že sa môžem stať obeťou klamu bez toho, aby som si to uvedomoval. Len Boh vie, aké je to pre mňa utrpenie. Vravím si: čo ak ma Pán trestá za moju nevernosť tým, že dopúšťa, aby som nevedomky klamal sám seba i svojich duchovných vodcov? Ako len zvíťaziť nad týmito pochybnosťami, keď vo svetle, ktoré nosím vo svojej duši, celkom jasne vidím to množstvo pádov, ktorých sa ustavične, proti svojej vôli dopúšťam, a to aj napriek nesmiernemu množstvu Pánových darov, ktoré nosím vo svojom vnútri?!

Aj v týchto chvíľach si však celkom neklamne a zreteľne uvedomujem, že moje srdce prekypuje nesmiernou láskou, omnoho väčšou, než je schopný poňať môj rozum. V tejto veci ma netrápia žiadne pochybnosti - som si taký istý tým, že milujem, že väčšiu istotu pociťujem len pri pravdách viery. V tomto svojom rozpoležení môžem s istotou povedať, že neurážam Pána viac než zvyčajne, lebo, vďaka Bohu, nikdy nestrácam dôveru v neho. Pri prvom navštívení, ktorým ma pociť Pán, všetko zrazu pominie: môj rozum sa naplňa svetlom, cítim, ako sa mi vracajú sily a všetky dobré túžby, ba dokonca sa mi uľaví aj v mojich telesných trápeniach.

(List z 1. novembra 1913 adresovaný P. Benedettovi da San Marco in Lamis - Korešpondencia, zv. I, s. 420)

LITURGICKÝ KALENDÁR

Pondelok, 29. september 2025

Prepodobný otec Kyriak Pustovník

15:30 Sviatosť zmierenia (Kručov)

16:15 Svätá liturgia (Kručov, *sl.*): † Michal, Michal, Michal, Anna

17:30 Svätá liturgia (Lomné, *stsl.*): * Matúš (nar.) a rodičia

Menl. časti: *sl.* s. 108 *stsl.* s. 109 ap. zač. 235 evanj. Lk zač. 16

Utorok, 30. september 2025

Svätý hieromučeník Gregor

16:00 Sviatosť zmierenia (Bžany)

16:30 Sv. lit. (Bžany, *sl.*): * členov spolku svätého ruženca; *Moleben PB*

Menl. časti: *sl.* s. 109 ap. zač. 236 evanj. Lk zač. 18

Streda, 01. október 2025

Presvätá Bohorodička Ochrankyňa. Odporúčaný sviatok.

Svätý apoštol Ananiáš. Prepodobný otec Roman Sladkopevec

15:30 Svätá liturgia (Bžany, *sl.*): * na úmysel darcu; *myrovanie*

16:45 Svätá liturgia (Kručov, *sl.*): * Jozef s rodinou; *myrovanie*

18:00 Svätá liturgia (Lomné, *sl.*): * Tatiana (ochrana PM); *myrovanie*

Menl. časti: *sl.* s. 252 ap. zač. 320 evanj. Lk zač. 54

Štvrtok, 02. október 2025

Svätý hieromučeník Cyprián a svätá mučenica Justína

16:45 Sviatosť zmierenia (Kručov)

17:30 Sv. lit. (Kručov, *sl.*): * čl. sp. sv. ruženca a ctit. BS; *Moleben BS*

Menl. časti: *sl.* s. 228 ap. zač. 238 evanj. Lk zač. 23

Piatok, 03. október 2025

Svätý hieromučeník Dionýz Areopagita

16:30 Sviatosť zmierenia (Lomné)

17:30 Sv. lit. (Lomné, *sl.*): * čl. sp. sv. ruženca a ctit. BS; *Euchar.poklona*

Menl. časti: *sl.* s. 228 ap. zač. 239 evanj. Lk zač. 24

Sobota, 04. október 2025

Svätý hieromučeník Hierotej. Fatimská sobota

08:00 Svätá liturgia (Lomné, *sl.*): * na česť Bohorodičky; *Večeradlo*

17:30 Sv. lit. s platnosťou na nedeľu (Bžany, *stsl.*): * na úmysel darcu

Menl. časti: *sl.* s. 135 ap. zač. 164 evanj. Lk zač. 19

Nedeľa, 05. október 2025

17. nedeľa po Päťdesiatnici.

**Pamiatka zázračnej klokočovskej ikony Presvätej Bohorodičky,
patrónky Zemplína.** Svätá mučenica Charitína. Hlas 8.

08:00 Svätá liturgia (Lomné, stsl.): * Michal (Barna) s rodinou

09:15 Svätá liturgia (Kručov, stsl.): * Michal, Jana, Olívia

Menl. časti: stsl. s. 107

ap. zač. 194

evanj. Lk zač. 26

;

Paterik je zbierka s výrokmi alebo krátkymi príbehmi, ktoré hovorili svätí starci svojim poslúšnikom, teda mníchom, ktorí sa im podriadili

39. Bol jeden pustovník, ktorý dozeral na iného pustovníka v kélii vzdialenej asi desať míľ od jeho. Raz mu napadlo: „Zavolám brata, aby prišiel a zobral si chlieb.“ Ale potom porozmýšľal a povedal si: „Kvôli chlebu budem obťažovať brata, aby šiel desať míľ. Radšej mu ho odnesiem sám“. Tak aj spravil. Cestou si tak poranil palec na nohe, že mu začala tiecť krv. Pustovník začal plakať a stenáť od bolesti. Vtedy k nemu prišiel anjel a pýta sa ho: „Prečo plačeš?“ „Zranil som sa, bolí ma to,“ odvetil starec. „Neplač, lebo kroky, ktoré robíš pre Pána, sú porátané a pred Bohom sú veľmi vzácne. Ale aby si vedel, že je to tak, beriem teraz túto krv a nesiem ju k Pánovi.“ Vtedy pustovník s vďakou pokračoval v ceste k bratovi, ktorému vyrozprával o Božej láske k človeku. Nato sa vrátil domov. Nasledujúci deň zobral opäť polovicu chleba a vybral sa k inému mníchovi. Ale stalo sa, že aj ten sa rozhodol spraviť to isté a odišiel k inému mníchovi. A tak sa obaja stretli na ceste. Ten prvý hovorí: „Mal som poklad a ty si sa pokúsil privlastniť si ho.“ Ale druhý mu odvetil: „Kde je napísané, že tesná brána je otvorená len pre teba samého? Dovoľ aj nám vojsť spolu s tebou.“ Ako tak hovorili, Boží anjel im hovorí: „Váš spor vystúpil k Bohu ako príjemná vôňa.“

40. Raz sa bratia vybrali na horu Diolk, aby sa tam naučili nejakému remeslu a zarobili si na živobytie. Keďže im chýbala zručnosť, nikto im robotu nechcel dať. Vtedy si ich všimol jeden starec a začal sa s nimi rozprávať: „Prečo nepracujete?“ Odpovedali mu nesmelé: „Lebo robíme zle, a preto nám nikto prácu nedáva.“ Ale starec poznal iného mnícha, ktorý sa zaoberal tým istým, čo títo bratia. Poradil im teda, aby k nemu šli, že on im prácu určite dá. Tak sa aj stalo a starec im s veľkou radosťou prácu nadelil. Bratia však hovoria: „Ale my robíme zle, otče!“ Starec to nevzdal: „Verím Bohu, že práca vašich rúk a aj všetko ostatné sa podarí s úspechom“. Starec, ktorý bol bohatý na lásku, ich tak povzbudil k práci. Pravdu majú tí, ktorí používajú silu na to, aby získali nebeské kráľovstvo.

O nezištnosti a o tom, že sa máme chrániť pred nenásytnosťou

1. Hoci sa istý brat, ktorý prišiel za abbom Antonom, zriekol sveta a rozdal svoj majetok chudobným, predsa len si niečo nechal pre vlastnú potrebu. Starec sa to dozvedel a hovorí mu: „Ak sa túžiš stať mníchom, choď do dediny, nakúp mäsa,

oblož ním svoje nahé telo a takto sa potom vráť sem.“ Keď brat spravil, ako mu stariec kázal, pribehli psy, zlietali sa vtáky a mäso z jeho tela po kúskoch trhali. Taký sa stretol so starcom a na otázku, či vykonal, čo mu poradil, brat ukázal svoje roztrhané telo. Abba Anton hovorí: „Tak aj démoni napádajú a trhajú tých, ktorí sa zriekli sveta, ale túžia si zadržať nejaký majetok.“

2. Abba Daniel rozprával o otcovi Arséniovi tento príbeh. Raz k nemu prišiel akýsi úradník a priniesol mu závet istého príbuzného, ktorý mu zanechal veľké dedičstvo. Arsénius závet zobral a chcel ho roztrhať. Ale úradník pred ním padol na kolená a hovorí: „Netrhaj závet, lebo mi zotnú hlavu.“

Z knihy vtipov: J. Luscoň a J. Kováčik: Vie Pán Boh o tom že existuje?

☺ Chlapík šofériuje. Na sedadle spolujazdca sedí jeho manželka a vzadu svokra. Obe mu neprestajne hovoria, čo má robiť. V istom momente sa muž otočí k žene a skriekne: „A dost! Už to viac nevydržím! Kto riadi auto, ty, či tvoja mama?!“

☺ „Ten baran je akýsi smutný. Budem ho musieť zarezať,“ konštatuje dedko. „Myslíš, že ho to rozveselí?“ poznamená babka.

☺ Manželia dobehnú na železničnú stanicu, ale vlak už odchádza. Muž kričí na ženu: „Keby si sa tak nemotala, mohli sme ho stihnúť!“ „Keby si ma tak nehnaľ, na nasledujúci vlak by sme čakali kratšie!“ nedá sa žena.

OZNAMY

- V stredu je **odporúčaný sviatok Presvätá Bohorodička Ochrankyňa**. Po svätej liturgii bude **myrovanie**.
- Budúci týždeň je **prvopiatkový**. **Sviatosť zmierenia** bude vysluhovaná: v pondelok od 15:30 hod. a vo štvrtok od 16:45 hod. (Kručov); v utorok od 16:00 hod. (Bžany); v piatok od 16:30 hod. (Lomné).
- **Sviatosť zmierenia pre chorých** bude vysluhovaná: vo štvrtok od 16:15 hod. (Kručov) a v piatok od 08:30 hod. (Lomné).
- Vo štvrtok (Kručov) a v piatok (Lomné) pri svätej liturgii bude **zvonček pre mládež**.
- V sobotu je **Fatimská sobota**. Pred svätou liturgiou (Lomné) bude svätý ruženec vo forme **Večeradla**. Po svätej liturgii sa pomodlíme **Modlitbu zasvätenia**.
- V nedeľu pred svätou liturgiou (Kručov) a popoludní o 15:00 hod. (Lomné) pozývam všetkých **členov spolku svätého ruženca** do chrámu na spoločnú modlitbu **svätého ruženca**.
- **Upratovanie v chráme v Lomnom** má na zodpovednosť dvojica rodín: rodina Mamrošová a rodina Čecková (Ivana). Tým, čo upratovali srdečne Pán Boh zaplať a tým, čo nastupujú prajeme veľa síl.

Gréckokatolícka cirkev, Farnosť svätého archanjela Michala

Lomné 95, 090 33 Turany nad Ondavou, tel.: 054/749 12 55; 0905 507 681
o. Peter Olšovský, **email:** gkfu.lomne@gmail.com **web:** www.lomne.sk/cirkev

ZACHOVAJ DUCHOVNÚ ATMOSFÉRU

Zastav šírenie zla hneď na začiatku

Tá scéna sa odohrala priamo pred mojimi očami. Ježiš bol z tej škriepky smutný a tešil sa z nej niekto iný - jeho a náš Nepriateľ.

Ona pokazila duchovnú atmosféru celého podujatia. S manželkou sme sa radi zúčastňovali požehnanej akcie s názvom Modlitby za uzdravenie. Chodili sme si tam doslova oddýchnuť a „dobíť“ vnútorné baterky“ v stretnutí s Pánom. Program bol každý mesiac takmer rovnaký, len téma kázania sa vždy menila: úvodné chvály, liturgia Eucharistie, adorácia Krista ukrytého v Hostii s modlitbou za uzdravenie a oslobodenie, pásmo svedectiev a záverečný večer zvelebenia. Často sme tam slúžili svedectvami, aby sme ľudí motivovali uveriť bez výhrad, otvorených zadných dvierok a pochybností. Odozva od ľudí bola vynikajúca. Organizátori mi tam dokonca umožnili predstavovať knihy ako novinky.

Tá hádka, ktorá takmer prerástla do bitky, sa odohrala počas večera zvelebenia, na konci podujatia. Ľudia sa posúvali v rade medzi lavicami a čakali na modlitbu a požehnanie od kňazov, vzpriamených pred oltárom. Oni na nich kládli ruky a mazali ich aj posväteným olejom. Daný večer boli len traja a ľudí bolo veľa. Pred kňazmi stáli s otvoreným náručím v strehu označení služobníci. Boli pripravení zachytiť ľudí, ktorí by padli v Duchu. Človek často neznesie taký príval Ducha Svätého. On prichádza, aby uzdravoval, naplňal prázdne miesta, oslobodzoval.

Bol tam aj jeden nadmieru horlivý služobník, ktorý si dal za úlohu rozdeľovať ľudí ku modlitebníkom, aby sa nestrácal drahocenný čas. Túto svoju - ako to on videl - povinnosť bral veľmi vážne a dalo sa to aj vidieť na jeho uvzatej tvári, hlboko koncentrovanej, na ktorej sa už nenašlo ani trocha miesta pre úsmev ako prejav vnútornej radosti. Na radu sa dostala aj jedna zo žien, ktorá mala vyhladeného svojho obľúbeného modlitebníka. Tento človek zo služobného tímu ju však usmerňoval k voľnému kňazovi. Ona nechcela. Rázne jej zopakoval svoj nekompromisný príkaz, dokonca ju uchopil za ruku a tlačil želaným smerom. Začala klásť odpor, vytrhávala svoje rameno z jeho zovretia, že k tomu nejde, ona túži ísť k tamtomu. Situácia začínala byť povážlivá. Chválový tím hral, ale čoraz viac ľudí si začalo všímať tých dvoch škriepiacich sa narušiteľov pokoja. Služobník si postavil hlavu, že ju k tomu voľnému modlitebníkovi dostane aj proti jej

vôli. Nebude predsa zdržovať! Je tu toľko ľudí! Čo si to dovoľuje, ešte si bude vyberať! (A možno tam bolo aj: Musí ma poslúchnuť a hotovo!) Na konci toho dejstva nechutného handrkovania, ktoré sa mi zdalo, že trvalo večnosť, na ňu už doslova kričal, nech nenaťahuje čas! Keď som v hlave začal zvažovať, že pôjdem k nim a upozorním ich: „Majte úctu voči Ježišovi a ostatným veriacim, prestaňte!“, nešťastnica sa napokon rozhodla, že rázneho služobníka poslúchne. A tak so srdcom plným zášti a nespokojnosti išla k voľnému kňazovi. Bolo však vidieť, že to urobila len cez zaťaté zuby. Lomcovalo s ňou od hnevu. Služobník slávil triumf - nakoniec ho musela počúvnuť!

Tá žena počas požehnania a modlitby nepadla v Duchu a bola veľmi nespokojná. Zaradila sa naspäť do chváliaceho davu s novým nekalým plánom. Srdce jej vrelo od nespokojnosti. Ale pre akú hroznú vec sa rozhodla, že urobí predtým, než si svoj nový plán splní! Povedala si, že to nenechá tak, nepočká do skončenia chvál a tým celej akcie, ale mu to vytmaví hneď teraz! Chvály-nechvály, jej srdce pretekalo hnevom. Neuniesla tú ťažobu, musela si „uľaviť“. Musí mu povedať hneď, ako si to dovolil poslať ju k niekomu, ku komu ona vôbec nechcela ísť! Určite kvôli tomu nezacítila potom ani Boží dotyk!

Dobehla za ním ráznym krokom. Začali sa tam uprostred burácajúcich chvál hádať ako dvaja kohúti na smetisku. Každý si obhajoval svoje: On to musí predsa organizovať a zabezpečovať plynulý chod, ona chcela ísť na modlitbu k svojmu obľúbencovi - ako mu mohlo vôbec napadnúť, spraviť také niečo!

Napadli mi slová z Písma: „Nerobte z domu môjho Otca tržnicu!“ (Jn 2,16)

Tento jej postoj, ktorý rovnako ako nesprávne rozhodnutie služobníka nebol dobrý, ju nakoniec priviedol k hriechu. Vymyslela si podlý plán. Počká, kým sa rady skončia a pôjde ako posledná ešte raz na požehnanie k svojmu obľúbencovi. Aj ho uskutočnila. Ani nezbadala, že zhrešila, lebo tým vyhlásila, že milosť od Boha nie je taká istá (nezávisle od toho, kto sa modlí). Mal jej sprostredkovať jej obľúbenec inú milosť? Akoby iný kňaz dával iné požehnanie, požehnanie od iného Boha. Akoby to nebolo to isté požehnanie, ako by to nebol ten istý Boh.

Priblížila sa tak k modloslužbe. Nepadla v Duchu ani teraz, Boh sa jej nedotkol, ale tí dvaja poškodili duchovnú atmosféru celého podujatia.

(pokračovanie nabudúce)